

”De ce îți e frică de aia nu scapi”

**Mircea Sârbu
ianuarie 2021, Curtea de Argeș**

Cuprins

"Frica noastră cea de toate zilele"	3
Fricile cauze și efecte	5
Energia fricilor	8
Să înțelegem frica și mecanismele ei	11
Manipularea prin frică	14
Arta de a manipula	18
Dezrobirea din ghearele manipulării	20
Libertatea singurul tratament eficient al fricii.....	24

”Frica noastră cea de toate zilele”

Încă din cele mai străvechi timpuri oamenii au fost extraordinari observatori ai modului de evoluție al societății, dar și al individului, ca parte intrinsecă a comunității.

Dacă la vremea respectivă aceștia nu reușeau să explice fundamentat anumite manifestări, pe baza unor observații îndelungate, aceștia au statuat ca fiind universal valabile anumite sinergii dintre unele posibile cauze și unele posibile efecte. Așa au apărut zicalele populare. Cele mai multe din ele și-au atras celebritatea prin simplul fapt că funcționează fără să fie nevoie de a fi dovedite științific.

Din această categorie, se pot menționa: ”nu iese fum fără foc”, ”cum îți așterni așa dormi”, ”de ce îți e frică de aia nu scapi”, etc.

Sunt multe interacțiuni pe care strămoșii noștri le-au observat, dar pe care nu și le-au putut explica. Pentru noi este logic, de exemplu, că nu are cum să se formeze fum, dacă nu arzi ceva, deci dacă nu folosești focul ca să transformi o substanță în altă formă de agregare a sa, respectiv cenușă. Bine, veți spune, sunt unele reacții chimice care prin amestecul a două substanțe să se formeze un gaz care să poată fi asimilat cu un fum. Dar să ne întoarcem la strămoșii noștri care nu erau nici adepți și nici fani ai lui Frankenstein.

Aceste prime încercări de pseudo psihanaliză comportamentală, se poate spune că au stat la baza cercetărilor care s-au concretizat ulterior în studii de diagnosticare și tratament, folosite cu succes în vremurile noastre.

Pentru a înțelege mai bine cum funcționează această metodă de studiere a comportamentului uman, să explicăm care sunt izvoarele acestei științe.

Părintele psihanalizei este considerat Sigmund Freud, un medic neuropsihiatru austriac, fondator al școlii psihologice de psihanaliză, care a trăit între anii 1856 și 1939. Această școală a subliniat influența inconștientului asupra comportamentului uman.

Deși predecesorii săi au privit descoperirile sale cu scepticism, teoriile lansate de Freud au schimbat modul în care psihologii se raportează la mintea și comportamentul uman, lăsând o amprentă asupra acestui domeniu. Teoriile sale despre sexualitate, mintea inconștientă și simbolismul viselor încă sunt populare în rândul oamenilor de știință și nu numai. Observațiile și teoriile lui Freud s-au bazat pe studii de caz și pe observații clinice.

După ce a absolvit facultatea de Medicină, și-a înființat un cabinet privat și a început să trateze pacienții care sufereau de tulburări psihologice. Colegul său, Josef Breuer, avea o pacientă (faimoasa Anna O.) care prezenta simptome fizice, fără a suferi însă de o afecțiune medicală.

Breuer a constatat că simptomele acesteia s-au diminuat în urma hipnozei, metodă în urma căreia Anna O. și-a recuperat amintirile experiențelor traumatizante pe care le reprimase sau pe care le ascunsese de mintea conștientă. Acest caz i-a stârnit interesul lui Freud și astfel a dezvoltat una dintre cele mai importante teorii ale sale

cu privire la existența minții conștiente. Atât Freud cât și Breuer au identificat modificări emoționale depozitate în subconștientul pacienților, care generau modificări de comportament. De fapt aceste emoții erau apărute în baza unor traume anterioare generatoare de frici.

Deci putem spune că și în cazul lui Freud, ca și în cazul strămoșilor noștri, teoriile au avut ca bază observațiile făcute asupra comportamentului unor semeni.

Trecând mai departe cu analiza, ajungem inevitabil la concluzia că totul pleacă de la existența unor frici conștiente sau inconștiente, de cele mai multe ori ascunse adânc în inconștientul nostru.

Pe această constatare s-au bazat cei care au inoculat panica pandemică în sânul populației, cu singurul scop de a se îmbogăți și de a dobândi supremația și puterea absolută asupra maselor.

Dar să ne oprim la una din străvechile zicale: "de ce îți este frică, de aia nu scapi", și să analizăm cum funcționează ea asupra oamenilor, respectiv al societăților.

Dacă pentru Freud problema fricilor a însemnat un studiu legat de tratamentul acestora, pentru alții aceste frici au devenit un adevărat izvor de îmbogățire și exploatare, o adevărată sursă de obținere a puterii absolute prin manipulare.

Una dintre primele organizații care au folosit frica ca formă de subordonare a maselor, a fost biserica. Frica de un "dumnezeu răzbunător" a fost arma cu ajutorul căreia religiile și-au subordonat mase mari de oameni, care pentru a nu își atrage "urgia cerească", au slujit pe acești "trimiși a lui Dumnezeu pe pământ" secole la rând. De frica "celui de sus", bieții oameni și-au pus în mâna mai marilor bisericilor toată agonisirea lor, și cel mai trist, au renunțat total la sufletul lor. Nu vreau să scriu o dizertație legată de rolul manipulator al bisericilor, precum și nici nu vreau să dezvolt analiza scopului perfid al acestor manipulări, dar mă simt dator să subliniez faptul că DUMNEZEUL nostru este un părinte iertător, iar noi suntem copiii lui asupra cărora se apleacă cu dragoste și iubire. Dumnezeu nu pedepsește, el te atenționează doar atunci când sub o formă sau alta încalcăm Legile Divine. Noi, în ignoranța noastră, considerăm că suntem pedepsiți atunci când încalcăm Legile Universului, nu, Dumnezeu nu ne pedepsește ci ne pune în față situații din care noi să înțelegem greșeala, ori acest lucru nu e o pedepsă, ci un ajutor de a înțelege greșeala și a nu o mai repeta.

Dar să revenim la evenimente mai recentem când anumite grupuri folosesc frica pentru ca prin manipulare să înrobească națiunile. Nu vreau să se creadă că sunt adeptul teoriilor conspiraționiste, dar voi încerca să mă mențin cât mai echidistant și să observ evenimentele la care sunt martor.

Trăim într-o așa numită pandemie, după părerea mea indusă cu bună știință de anumite cercuri care își doresc puterea absolută, acea putere pe care bisericile au pierdut-o în timp. Poporul poate fi condus și subjugat dacă i se pune în față un dușman de care i se spune că e atât de invizibil încât te atacă mișelește fără să bagi de seamă. Dar de acest aspect vom vorbi în capitolul "Manipularea prin frică".

Fricile cauze și efecte

Fricile au apărut odată cu existența omului. Omul primitiv vânător era înfricoșat de reacția animalelor atunci când erau rănite în timpul vânătorii, omul primitiv cultivator, era înfricoșat de posibilitatea inexistenței apei suficiente în solul cultivat, omul modern este înfricoșat de posibilitatea șomajului, a lipsei hranei, a lipsei unui adăpost, deci ... a unei iminente posibilități a apariției unui deces.

Dacă analizăm toate cauzele apariției unei frici, observăm că la bază stă frica de moarte. Cu sau fără vrerea noastră, dacă vom căuta să înțelegem esența fricii, indiferent de manifestarea ei, vom ajunge la același răspuns: ne e frică de moarte.

Am fost pus în situația de a ajuta pe cineva care avea frică de albine. Discuția dintre noi a decurs în felul următor:

- Eu: De ce îți este frică de albine?
- Răspuns: Deoarece nu suport înțepăturile
- Eu: Ce se poate întâmpla dacă te înțeapă o albină?
- Răspuns: Se va umfla locul înțepăturii.
- Eu: Și ce se întâmplă dacă se umflă locul?
- Răspuns: Se produce o infecție.
- Eu: Și ce se întâmplă dacă se produce o infecție?
- Răspuns: Fac septicemie.
- Eu: Și ce se întâmplă dacă faci septicemie?
- Răspuns: Pot să mor.

Deci lui nu îi era frică de albine efectiv, ci de faptul că există posibilitatea unui posibil deces. L-am ajutat să scape de această frică și omul a devenit prieten cu aceste minunate insecte. Până să ajungă la cauza care a generat animozitatea dintre el și albinuțe, acesta a acumulat o serie de frici aderente unei frici de bază, frica de moarte.

Frica este deci răspunsul vital, fundamental al ființei umane la un pericol fizic sau emoțional și, totodată, o emoție crucială pentru evoluția comunității. Dacă nu ar exista senzația de frică, nu am fi capabili să ne protejăm de pericolele care apar și care pot avea consecințe grave. Există și anumite situații când frica apare în mod nejustificat, dar acestea sunt cazuri particulare, excepții ce întăresc regula.

Frica este una dintre emoțiile umane fundamentale, ce apare ca răspuns la o amenințare externă care pune în pericol viața sau integritatea ființei, în mod real sau *perceput ca real*. Aici e sâmburele care trebuie identificat: e o frică "*care pune în pericol viața sau integritatea ființei, în mod real sau perceput ca real*". Deci atunci când este vorba de un pericol real, e clar că se declanșează procesul "luptă sau fugi", și în consecință acționăm ca atare.

Dar mai există și posibilitatea apariției fricii pe baza unei situații percepute ca fiind reale. Pentru a înțelege asta, să ne amintim faptul că încă din copilărie, spre exemplu, dacă am pus o dată mâna pe o plită încinsă, ne-am ars și din acel moment, s-a creat în subconștientul nostru o teamă, o frică de obiectele fierbinți, care ar putea repeta trauma simțită în copilărie.

Noi ne-am născut, și ulterior am dobândit o serie de "credițe" legate de diferite posibile evenimente care ne-ar putea crea discomfort sau traume. De câte ori părinții noștri nu ne-au avertizat să nu ne urcăm în copac, căci se poate rupe creanga sub greutatea noastră și să cădem? De câte ori nu ni s-a spus să nu mergem pe calea ferată căci poate veni trenul și să ne calce?

De la naștere ni s-au inoculat diferite temeri, dintre care unele fiind doar prezumtive, dar pe care noi le-am înregistrat ca adevăruri absolute. Ei bine, toate aceste "avertizări" nu sunt altceva decât inoculări de frici.

Frica este răspunsul biochimic, dar și cel emoțional al ființei umane în fața unui pericol. Uneori, frica provine din amenințări reale, însă poate veni și din amenințări care nu există în realitate.

Există însă și frici care își au originea în posibile dereglări emoționale ca simptom al unei afecțiuni psihice, precum tulburarea de panică, tulburările de anxietate, fobiile sau tulburarea de stress posttraumatic.

Deși este o emoție negativă și, în general, neplăcută, frica este uneori utilă pentru că îndeplinește un rol important în siguranța și integritatea noastră, deoarece ne mobilizează energetic organismul pentru a reacționa în fața pericolului.

Deci frica este o emoție naturală și un mecanism fundamental de supraviețuire, atunci când apare o amenințare reală sau percepută ca atare, moment în care organismul nostru răspunde în consecință.

Dacă în trecutul îndepărtat al specie umane pericolele erau importante și foarte frecvente, în prezent, acest tip de reacție apare mult mai rar (exemple: când o persoană este atacată de un tâlhar sau când vede o mașină îndreaptându-se cu viteză spre ea). Răspunsul emoțional este diferit la fiecare persoană în parte, plecând de la oroare și până la distracție (filme horror, sporturi extreme). Deși reacția fizică este fundamental aceeași în ambele situații, frica poate fi percepută fie ca negativă, fie ca pozitivă, în funcție de individ.

Principalele cauze ale fricii sunt:

- Pericole imediate din mediul înconjurător;
- Anumite obiecte sau situații specifice (în cazul fobiilor: frica de înălțime, frica de zbor cu avionul, de păianjeni, de întuneric, de spații înguste etc.)
- Teama de necunoscut și de incertitudine;
- Evenimente viitoare cu valoare emoțională importantă pentru noi – susținerea unei prezentări în public, un examen sau un interviu de angajare;
- Interacțiunea socială și teama de respingere a celorlalți;
- Moartea, ca eveniment ce survine așteptat, la o vârstă respectabilă sau neașteptat, ca urmare a unui accident sau a unei boli.

Anumite frici sunt înnăscute și se regăsesc la toate ființele umane, fiind utile, pentru că sprijină supraviețuirea și păstrează siguranța și integritatea individului, dar există și situații de frică generate de experiențe individuale sau colective traumatizante.

Deci, indiferent de tipul de frică, toate ne conduc către frica de moarte. De fapt această frică a fost întreținută, în mare parte de religiile la care au aderat oamenii. De fapt religia nu este altceva decât "transferarea" responsabilității pentru anumite situații către o terță persoană considerată divină. E drept, există această entitate Divină, o Entitate atot creatoare, dar care ne-a delegat nouă responsabilitatea de a ne gestiona echilibrat propria viață, aici, în lumea contradicțiilor, în lumea materială, tocmai pentru a evolua spiritual.

Bisericile au căutat întotdeauna să țină omenirea în ignoranță și deci implicit într-o dependență totală față de ea, eliminând aproape în întregime existența ciclului evolutiv: viață - moarte - viață, ciclul definitoriu pentru dezvoltarea spirituală a individului.

Gnosticii credeau în reîncarnare. După cum se știe, Evanghelia după Ioan este impregnată cu gnosticism, iar printre Părinții Bisericii se numără remarcabili gnostici: în primul rând Origene, dar și Clement din Alexandria, ori Sfântul Ieremia. Toți aceștia au fost convinși că spiritul se reîncarnează, teorie antică a umanității, întâlnită la egipteni, indoeuropeni și în aproape toate marile doctrine ezoterice. Abia în anul 325 d.Hr. a început o amplă acțiune de "purificare" a doctrinei creștine. Împăratul Constantin cel Mare, împreună cu mama sa, Elena, scot din Noul Testament orice referință la ideea reîncarnării. Iar al doilea Consiliu din Constantinopol le validează definitiv inițiativa în 553 d.Hr., declarând reîncarnarea drept erezie.

De fapt Biblia pe care noi acum o considerăm drept carte de căpătâi, nu este altceva decât primul act de cenzurare al unor scrieri religioase. Imperiul roman din vremea Împăratului Constantin era măcinat de luptele dintre creștinii și păgânii din imperiu. Constantin sesizând iminența scindării imperiului, a chemat la el 313 episcopi creștini din tot imperiul și le-a cerut să îi creeze o religie care să fie acceptată atât de creștini, cât și de păgâni. 3 episcopi au refuzat oferta și au fost excomunicați, restul de 308 s-au pus pe treabă. Au cenzurat scripturile eliminând aproape în întregime conceptul de reîncarnare, concept periculos pentru dominația asupra poporului, preluând de la preoții păgâni ținuta. Isus propovăduia maselor noua doctrină, purtând o cămașă de in și fiind încălțat în sandale. Acum toți preoții poartă haine scumpe, brodate cu aur și poartă la gât kg de aur și tot felul de sceptre similare cu preiții păgâni. Așa că cei 308 episcopi au făcut o treabă bună și i-au împăcat pe toți.

Eliminarea acestui concept, a dus la crearea unei frici pe care omul primitiv nu o avea. Omul primitiv nu era speriat de moartea propriuzisă, ci de faptul că avea o responsabilitate față de comunitatea în care trăia.

Bisericile și în general religiile au dus la nivel de paradoxism conceptul de viață și moarte, punând semnul de "sens unic" dinspre viață către moarte. De fapt moartea nu e altceva decât un nou început, nu e doar un sfârșit definitiv. Având această dogmă adânc înrădăcinată în subconștient, până la frica de moarte nu a mai rămas decât un pas.

Putem afirma fără să greșim că manipularea, indiferent că e practică de biserică sau de un grup de oameni, se sprijină pe teama de moarte a oamenilor, moarte pe care bisericile i-au convins că are doar două sensuri: către rai, sau către iad, iar biserica poate influența trecerea directă în rai sau în iad.

Energia fricilor

Atunci când omul crede că starea de moarte e un sfârșit imposibil de surmontat, crearea de scenarii apocaliptice pentru el și comunitate au făcut și face ca omului, respectiv omenirii, să i se inducă o frică de moarte care să îl facă să accepte orice soluție pe care cineva o lansează pe piață, drept "soluție miraculoasă" de salvare. Omul astfel îndoctrinat, se predă cu arme și bagaje în brațele celui care îi promite evitarea "morții".

Fricile, respectiv frica de moarte poate părea o banală expresie, în realitate aceasta ne poate influența profund viața, în funcție de educația și credințele pe care le avem deja create în subconștient. Și asta pentru că întotdeauna vom fi sclavii gândurilor noastre.

Când vine vorba despre expresii precum "de ce ți-e frică de aia nu scapi" sau "nicio minune nu ține mai mult de trei zile", acestea pot deveni realitate pentru cei care chiar cred în ele. Dacă avem gânduri de bucurie, vom fi bucuroși. Dacă mintea noastră este setată pe gânduri pozitive, atunci cu siguranță vom fi fericiți. Dar dacă avem gânduri de frică, de boală, atunci cu siguranță vom fi bolnavi. Dacă ne gândim la eșec, exact asta se va întâmpla. Practic, suntem ceea ce gândim. Viața noastră este precum gândurile noastre. Schimbându-ne gândurile, ne schimbăm și viața. Nu este însă suficient. E nevoie de o schimbare și a atitudinii pe care o avem în raport cu viața pe care o trăim, dar și de acțiuni corespunzătoare acestei schimbări de optică. Fiecare dintre noi a trecut de cel puțin câteva ori în viață prin momente cu adevărat dificile. Fie că e vorba de probleme în familie sau în cariera profesională, a fost nevoie să facem față unor frici ce au ținut de sănătatea celor dragi sau de siguranța financiară a familiei. De modul în care am depășit aceste momente a depins evoluția sau, dimpotrivă, involuția noastră la nivel mental, emoțional și fizic.

Important de reținut este faptul că trebuie să ajungem să ne controlăm aceste frici, altfel ne vor controla ele pe noi. Cei care se confruntă în viață cu situații deosebite trebuie să se întrebe: cu ce mă ajută dacă mă las pradă fricii, dacă ajung la disperare? Răspunsul este simplu: la nimic. Ba dimpotrivă, nu vor face altceva decât să își înrăutățească situația pentru că aceste frici aduc cu ele un fel de paralizie mentală, care îi împiedică pe cei în cauză să ia cele mai bune decizii în acea situație. Suntem setați doar pe trecut sau pe viitor. Aici trebuie făcută o nuanțare. A nu te lasă pradă fricii nu înseamnă să devii indiferent la o problemă pe care se impune să o rezolvi, ci doar să nu îți lași mintea să țeasă tot felul de scenarii pesimiste. Am spus de multe ori că în fiecare moment dificil al vieții, soluția este să lepădăm haina actorului și să coborâm de pe scenă, în sală, și să ne instalăm confortabil ca spectator al scenariului ce se desfășoară pe scenă. Ne mai fiind actori în realitatea ce se desfășoară pe scenă, fiind deci neutrii, vom putea lua deciziile cele mai bune pentru situația ce se desfășoară pe scena vieții în acel moment.

Recomandat este să gândim permanent pozitiv și să acționăm în consecință, cu convingerea că vom reuși în ceea ce ne-am propus. Cei mai mulți dintre noi sunt setați pe trecut sau pe viitor, nu pe ceea ce se întâmplă în prezent, care este, de altfel, cel mai important. Fie își fac sânge rău pentru ceea ce s-a întâmplat deja, deși nu mai pot schimba nimic, fie fac tot felul de proiecții în viitor, multe determinate de

fricile pe care le au, chiar dacă sunt nerealiste. Mulți au și niște tipare mentale cum este și expresia "de ce ți-e frică de aia nu scapi", care chiar funcționează în cazul lor.

Practic, aceste persoane își spun că urmează să li se întâmple ceva rău și mai devreme sau mai târziu acel lucru chiar li se întâmplă pentru că s-au auto programat în acest sens. Ce vom sădi, aceea vom culege. Ce este important nu este ce ni s-a întâmplat rău la un moment dat, pentru că astfel de lucruri apar la un moment dat în viața fiecăruia dintre noi, ci cum ne raportăm la aceste experiențe. Dacă vom alege să învățăm din propriile greșeli și să acționăm cu convingerea că nu le vom mai repeta, atunci exact asta se va întâmpla. Dacă ne vom lamenta și vom alege să fim victime și să ne simțim persecutați de soartă, nu vom face altceva decât să prelungim la nesfârșit acest cerc vicios în care singuri am ales să intrăm. Gândurile negative duc la emoții pe măsură, iar consecința va fi îmbolnăvirea. "Primul pas este conștientizarea. Dacă realizăm că doar noi suntem responsabili de ceea ce gândim și simțim, atunci am pregătit terenul pentru a sădi gânduri constructive, pozitive. Creierul nostru este asemeni unei grădini. Buruienile sunt fricile, deci gândurile negative ne limitează și condiționează. Pentru a sădi ceva frumos, e nevoie să smulgem aceste buruieni și abia apoi putem planta programe de lumină, pozitive.

Frica este gândul cel mai puternic din polaritatea negativismului. Este adesea experimentată prin emoții negative care te determină să te simți nervos, speriat, plin de anxietate. Frica este un gând negativ care îți slăbește sufletul și care îți pune mintea într-o stare de victimizare conștientă. Această stare negativă te împiedică să apreciezi iubirea, să apreciezi viața și te împiedică să îi înțelegi pe alții.

De asemenea, frica aduce haos în viața ta și te împiedică să îți accesezi puterile interioare. Astfel ți-e frică să mai ai de-a face cu lucruri de care ești speriat. Când nu îți confrunți fricile, îți este imposibil să le înțelegi și să le depășești.

Lipsa de înțelegere a fricilor îți va provoca confuzie și îndoială, ducând spre probleme psihologice și emoționale. Dacă aceste probleme nu se vindecă așa cum ar trebui, îți vor afecta în mod negativ mintea, corpul și sufletul, cauzându-ți o lipsă acută de energie, făcând loc posibilității de manipulare. Ca să previi ca efectele negative să îți consume energia vitală trebuie să îți confrunți fricile în loc să fugi de ele.

Una dintre cele mai mari probleme pe care ți le face frica este că aceasta interferează cu abilitatea ta de a te conecta cu energia divină. Această energie divină este energia iubitoare a Creației în care există corpul și sufletul tău. Fără această conexiune a corpului cu sufletul tău, vei înceta să mai exiști ca ființă independentă. Îți va slăbi intuiția, abilitățile creative și inteligența emoțională, devenind un robot în mâinile manipulatorului. Îți va scade frecvența cu care rezonzi și vei deveni vulnerabil la boli, probleme emoționale și manipulări.

Cu siguranță că vă veți pune întrebarea cum poate funcționa zicala "de ce îți e frică de aia nu scapi". Păi să ne reîntoarcem la textul biblic, ne "cenzurat", care spune: "suntem creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu". Ce înseamnă asta?

Expresia biblică nu se referă la asemănarea fizică cu Dumnezeu, căci acesta este o formă de lumină, o formă de energie, în timp ce noi, aici în lumea materială am

"împrumutat" un corp material cu ajutorul căruia să putem experimenta evoluția spirituală. Dar dacă noi nu semănăm fizic cu Tatăl Ceresc, atunci în ce constă asemănarea?

Dacă veți citi eseul "Suntem sau nu mici Dumnezei?" (<https://metahealing.info/wp-content/uploads/2020/02/Suntem-sau-nu-mici-Dumnezei-v01.pdf>), în el se vorbește pe larg de faptul că suntem mici creatori. Țasta e de fapt unul din sensurile expresiei "după chipul și asemănarea lui". Asta înseamnă că suntem mici creatori, la fel ca și Tatăl nostru. Care e rolul unui creator, indiferent de domeniul în care activează, este acela de a crea. Deci ne creem o realitate în care suntem sănătoși, și vom fi sănătoși, vom crea o realitate în care să fim bolnavi, atunci vom acționa asupra sistemului nostru imunitar, îl vom "șubrezi" și drept consecință ne vom îmbolnăvi. Ne creem realitatea că virusul ne afectează, în consecință vom crea condițiile ca virusul să ne afecteze. Cum? Păi, vom emite o "comandă" sistemului imunitar prin care îi cerem să se predea și să bată în retragere, căci bătălia e pierdută. Efectul acestei comenzi este că sistemul imunitar își părăsește postul, iar virusul intră nestingherit în corpul nostru. Am folosit o explicație oarecum metaforică, tocmai din dorința de a fi înțeles. Așa funcționează zicala "de ce îți e frică de aia nu scapi".

Toată această desfășurare de forțe legate de crearea unei stări de bine sau de rău e dată de faptul că în calitate de mici creatori suntem nelimitați în a ne crea propriile realități.

Se pare că, în conformitate cu noile descoperiri științifice din fizica cuantică, chiar suntem nelimitați. Se știe deja că nu există o limită a corporalității noastre. Ceea ce pare a fi un corp având limita la nivelul pielii, când ne uităm la el prin niște microscopie ultraperformante, descoperim că totul, până și celulele din piele, sunt doar energie într-o continuă mișcare, ținută în loc de câmpuri și forțe încă nedescoperite.

Dacă nu există limite reale între noi și mediu, înseamnă că suntem parte integrantă și integrată din tot ceea ce este și că suntem interconectați simultan și etern cu tot ce este. Faptul că suntem parte din tot ce există e susținut și de noile teorii ale câmpurilor morfice. Ele afirmă că suntem în permanentă conexiune la informațiile specifice rasei noastre, iar câmpurile morfogenetice ne conectează la cele ale neamului, astfel că, una peste alta, suntem legați între noi, și interconectați cu acest câmp informațional planetar, al conștiinței și inconștientului colectiv. Însuși corpul nostru are antene la nivel celular și neuronal pentru toate aceste informații, iar funcționarea noastră ca indivizi este posibilă prin accesarea acestor date. Câmpurile morfice ne spun, nouă și celulelor, cum să ne dezvoltăm corporalitatea, și tot ele ne spun ce cunoaștere plutește acum pe planetă, făcând mai simplă învățarea de noi abilități.

Deci, dacă gândurile noastre le afectăm de frica de boală, vom atrage din Univers informații care ne vor induce starea de boală. Pe acest lucru se bazează cei care în momentul de față induc în populația globului frica de îmbolnăvire, implicit frica de moarte.

Să înțelegem frica și mecanismele ei

Atunci când Divinitatea a creat omul, din start l-a dotat cu tot ce avea nevoie ca să trăiască și să experimenteze evoluția sa în lumea materială, astfel l-a dotat cu "Sistemul imunitar", aparat perfect care să apere omul de posibile atacuri externe, atacuri care să poată să îi pună viața în pericol și deci să îi influențeze evoluția.

Sistemul imunitar este un sistem perfect de protecție, atâta timp cât el este în deplinătatea lui funcționalitate. Problema este că noi reușim de foarte multe ori să îi reducem potența, de cele mai multe ori inconștient, și deci să îi slăbim eficacitatea.

Sistemul imunitar este un factor esențial în menținerea sănătății întregului organism și reprezintă un ansamblu de structuri, mecanisme și interacțiuni complexe cu rol în apărarea organismului de agenții patogeni.

Sistemul imunitar, prin funcționarea lui asigură imunitatea noastră, care este capacitatea organismului de a anihila agenții patogeni cu care intrăm în contact, agenți patogeni care la rândul lor au propriul rol în economia evoluției ansamblului Creației.

Imunitatea se dezvoltă încă de la naștere, însă pe parcursul vieții poate fi afectată de mai mulți factori, printre care, la loc de cinste, este stresul indus sau dobândit. Suprapunerea celor două tipuri de stres este cauza principală a îmbolnăvirilor.

Persoanele cu imunitate puternică se îmbolnăvesc rar și au capacitatea de a se vindeca mai repede, dar și de a face față mai ușor stresului. Pe de altă parte, s-a demonstrat că între procesul de îmbătrânire și imunitate există o strânsă legătură, chiar mai puternică decât trecerea timpului.

Sistemul imunitar detectează virusurile, bacteriile, paraziții, ciupercile, substanțele nocive și alte corpuri străine care nu sunt compatibile cu organismul uman și le anihilează. Un sistem imunitar sănătos va ști să diferențieze agenții patogeni de țesuturile sănătoase și astfel să-i elimine din corp.

Sistemul imunitar este format din mai multe structuri, însă cele mai importante sunt globulele albe. Acestea au capacitatea de a se mișca independent prin sânge și de a depista agentul patogen, totodată fiind capabile să treacă prin pereții celulari până la locul infecției și să o anihileze. Globulele albe sunt de trei feluri:

- Granulocitele – distrug bacteriile cu care intră în contact organismul
- Limfocitele – distrug virusurile care cauzează infecții, numite și soldăței
- Monocitele – asimilează și digeră particulele străine, numite și gunoieri

Așadar suntem dotați cu un sistem care ne poate proteja total împotriva oricărui intrus ce ar putea să ne pună viața în pericol.

FRICA DE MOARTE, este cea mai mare, mai complexă și mai intens trăită frică. Este o frică ce funcționează la nivelul inconștientului uman colectiv. Putem spune despre frica de moarte, că există aprioric ființei umane, ne naștem cu ea sau mai bine spus cu posibilitatea de a rezona cu ea. Unii dintre noi rezonăm mai mult, alții

mai puțin. Setările genetice diferă de la persoană la persoană și se pot schimba în timpul vieții, mai ales după anumite evenimente, experiențe, pe care le trăim, în special ca urmare a unor experiențe traumatice.

Mediul familial și social în care ne naștem, experiențele trăite, modelele familiale și sociale, pot influența modul în care trăim fricile, în speță frica de moarte.

Este cunoscut faptul că în țările orientale, moartea este trăită ca ceva normal și firesc, ca ceva care face parte din viață. În țările occidentale frica de moarte este trăită mai intens, mai profund, asta cu ajutorul neprecupețit și ne dezinteresat al religilor.

Modul în care vibrăm cu frica de moarte este influențat și de mediatizarea excesivă a unor evenimente cotidiene, și de cultura cu care interacționăm.

Frica de moarte îmbracă diverse forme, se manifestă prin alte frici cunoscute. Este capul de linie, proiectul inițial de la care pornesc celelalte frici colective și individuale. Deși ne dorim la nivelul conștiinței de supraviețuire, a egourilor să dispară această frica, dealungul evoluției umane frica de moarte a avut un rol pozitiv. Am ajuns ceea ce suntem astăzi, în primul rând datorită fricii de moarte. Frica de moarte a determinat dezvoltarea minții umane pentru a găsi soluții de supraviețuire. Frica de moarte a determinat formarea și îmbunătățirea sistemului medical actual, revoluția tehnică, capacitatea umană de a stabili obiective și de a planifica, dezvoltarea creativității și punerea în practică a acesteia, creșterea încrederii în sine, individualizarea și dezvoltarea interioară, legislația și normele de comportare, dar a dus implicit și la diversificarea și perfecționarea metodelor de manipulare, de subjugare a maselor unui țel egoist și perfid.

Frica de moarte a generat însă războaiele și lupta omului contra altui om, distrugerea, violența, furtul și agresivitatea. Un alt preț plătit de noi toți datorită fricii de moarte este deci apariția și dezvoltarea egourilor, reducerea vastității și trunchierea realității la nivelul minții conceptuale, contracția și reducăționismul existențial.

Astfel am ajuns să credem că existența este doar cea dată de mintea conceptuală. Vrem să introducem în mintea conceptuală întreaga minte a naturii, a devenirii, a curgerii. Și pentru că nu reușim, devenim mincinoși, supărați, triști și nemulțumiți, o masă ușor de manipulat, gata să se predea celui care îi arată o bucățică de zahăr. Atenție, nu care îi dă o bucățică de zahăr, ci doar i-o arată.

Astfel reprimăm toate căile de autoprotecție și ne înbolnăvim sau reacționăm și îi supărăm pe cei din jur, ajungând să încălcăm chiar și normele de conviețuire umană.

Pe nivelul conștiinței de sine și a celorlalți, frica de moarte poate fi depășită prin înțelegere, conștientizare, acceptare și prin eliberarea de toate constrângerile impuse în numele unei posibile eradicări a cauzelor potențatoare de deces, adică eliberarea de tentația bucățicii de zahăr ademenitoare.

De fapt fiecare dintre noi, dar și implicit noi toți ceilalți ne dăm seama că la un alt nivel de conștientizare suntem de fapt una și aceeași ființă. Frica de moarte este

întreținută de egou și este dată de nivelul de conștiință, de cuprindere a stării pe care o traversăm. Frica de moarte a fost impulsul, energia care ne-a mișcat, șocul care ne-a orientat și am ajuns până aici. De aici mai departe continuăm să fim interesați de moarte dar, de moartea egourilor. Ar fi ideal să reducem interesul doar la nivelul egoului, dar continuarea hrănirii fricii de moarte prin bombardamentele mediatice, atent țintite, ne deviază de la acest deziderat. Zilnic mass-media ne hrănește frica de moarte cu știri alarmiste, cu clipuri create tocmai ca să nu putem ieși din acest cerc vicios în care ne găsim. Știri legate de numărul de îmbolnăviri, de decese, etc., nu fac altceva decât să spele creierul a din ce în ce a mai multor oameni.

Odată cu moartea mistică a egourilor. frica de moarte își va reduce intensitatea, își va fi consumat combustibilul și arhietipul din spate, acest tipar energetic își va menține doar energia aducerii aminte de el. Va deveni istorie. Istoria fricii de moarte. Istoria creerii și morții mistice a egourilor.

Acest lucru se poate întâmpla prin ridicarea nivelului de conștiință, prin înțelegerea rolului diversității, ca energie a devenirii, prin deplasarea de la nivelul conștiinței de supraviețuire, la cel al conștiinței multidimensionale, a transcenderii conștiinței.

Încă mai trăim într-o lume a fricilor. Acestea au constituit inițial pârgii și energie pentru mișcare și transformare, pentru devenire, dar aceste deziderate au fost subordonate de unii semeni ai noștri unor scopuri egoiste și cumul de putere. Acestea nu fac parte din înțelepciunea creației, și nu contribuie la dorința de a depăși regnul animal și la a accede prin umanizare la nivelul transcenderii, a ființei complete, complexe, în continuă devenire.

În acest stadiu, fricile sunt motoarele a tot ceea ce facem, gândim și simțim. Evoluăm tehnic, datorită unor frici, evoluăm emoțional tot datorită unor frici, ne îmbrăcăm tot datorită unor frici, ne cosmetizăm tot datorită unor frici, relaționăm sau nu cu ceilalți tot datorită unor frici, ne mințim datorită unor frici, ne creem sinele fals datorită unor frici, vrem să depășim pe ceilalți tot datorită unor frici, suntem invidioși, geloși, histrionici, narcisiști, etc., tot datorită unor frici. Ne cumpărăm lucruri, mașini, case, datorită unor frici. Ne etalăm frumusețea, bunătatea sau nonbunătatea, tot datorită unor frici. De toate aceste frici, se folosesc cei care vor ca să devenim un popor de "ghiocei" care acceptă absolut tot ce li se impune, pentru a li se arăta efemera "bucătică de zahăr".

Vrem succes profesional, vrem să fim respectați într-un grup social sau profesional, tot datorită unor frici, până și sexualitatea, dorința de apropiere față de o anumită persoană, teama de a nu rămâne necăsătorit, tot datorită unor frici se datorează.

Fricile, sunt motorul, energia vieții. De ce le urâm? Desigur, datorită conștiinței. Nu este ușor să conștientizăm aceste frici. Se ascund una față de alta. Inconștientul este domiciliul, locul lor de desfășurare. Datorită egourilor credem ca noi gândim, acționăm. Privind însă mai în profunzime, fricile noastre o fac de fapt.

Noi încă nu suntem liberi, deși egourile ne învață că am putea fi. Pentru a fi liberi, cel puțin față de frici, este necesar să ne ridicăm deasupra fricilor, să le înțelegem rolul și utilitatea din prisma conștiinței desăvârșite a naturii.

Fricile, sunt pârghii ale devenirii, dar și pârghii ale regresului, depinde doar de noi cum relaționăm cu noi și mai ales cu cei care ne vor sclavi ascultători. Nu fricile sunt problema noastră reală ci energiile care vin spre noi din toate părțile pentru a ne convinge că bucățica de zahăr nu e în mâna noastră ci altcineva o deține, iar acel cineva poate decide dacă ne-o arată sau nu. Deci fricile sunt doar niște reflexii ale nivelului de conștiință, asta în cazul în care acceptăm că avem o conștiință pe care o putem urma pentru a descoperi propria bucățică de zahăr, adică libertatea.

Energia fricilor se va reduce numai prin evoluția și transcenderea conștiinței, prin conștientizarea faptului că suntem entități ale naturii, parte din ea, verigi ale ei și că nu putem funcționa și exista izolați, dacă am putea depăși nivelul vieții fără frici. Fricile sunt necesare naturii precum ne sunt necesare apa și hrana, aerul și vântul, dar trebuie să le conștientizăm și să acceptăm doar acelea care nu ne știrbesc libertatea și dezvoltarea spirituală.

Acum că ne-am familiarizat cu natura și mecanismele fricilor, să vedem cum anumiți semeni se folosesc de ele pentru a ne înrobi egoismului și setei lor de putere absolută. Nu este altceva decât o altă formă de manipulare plecată de la religie, și adaptată noilor nivele de dezvoltare socială.

Manipularea prin frică

Un studiu publicat în American Journal of Political Science și-a propus să examineze în ce mod și în ce condiții aleg politicienii să se folosească de sentimentul de frică pentru a-i determina pe cetățeni să sprijine măsuri cărora, în mod normal, li s-ar opune. Recursul politicienilor la frică este întâlnit cel mai des în cazul unor teme abstracte și greu de analizat de către marele public și/sau mass-media. Fără a greși, teama indusă față de Corona virus se înscrie cu succes în categoria temelor abstracte.

Cercetătorii Arthur Lupia și Jesse O. Menning și-au propus să examineze modul în care anumite attribute ale fricii influențează capacitatea unui politician de a-i înfricoșa pe cetățeni, de așa manieră încât să sprijine măsuri pe care în mod normal le-ar respinge. Ei susțin că modul în care se folosesc politicienii de frică depinde de o serie de aspecte critice ale psihologiei maselor. De exemplu, manipularea este mai frecventă în situațiile în care populația nu înțelege problematica pusă în discuție, dar și atunci când este improbabil ca populația să poată depăși teama indusă de politicieni.

Pe de altă parte, cu cât le este mai ușor cetățenilor să își dea seama că un politician a făcut afirmații care nu corespund realității, cu atât devine mai puțin probabil ca politicianul să încerce să recurgă la metoda fricii.

“O mai bună înțelegere a resorturilor de care depinde opțiunea politicianului de a recurge sau nu la manipularea prin frică, în scopul de a obține luarea unor măsuri de proastă calitate, i-ar putea ajuta și pe jurnaliști și pe oamenii de știință să dea interpretări mai corecte unor evenimente importante” – releva autorii acestui studiu.

Trebuie să remarcăm și faptul că anumite cercuri socio profesionale cu un prestigiu recunoscut, sunt atrase de politicieni, asta pentru a da greutate manipulării lor. Acești profesioniști devin trădători ai principiilor științifice în care au fost educați, devenind simple unelte în mâna manipulatorilor. Acest fapt duce, în timp, la decredibilizarea acestora, pierzând astfel autoritatea științifică de care se bucurau înainte de înrolarea lor în serviciul manipulatorilor. E trist, dar adevărat faptul oameni cu un oarecare prestigiu se coboară în șleahta susținătorilor manipulatorilor. Uni fac acest pas prin constrângeri, alții pentru foloase imediate. Indiferent de modul prin care sunt racolați, aceștia își pierd pentru totdeauna credibilitatea în ochii celor pe care i-a "trădat", adică în ochii maselor.

Cea mai eficientă metodă de manipulare este manipularea prin mass-media. Studiile arată că vedem la televizor, în medie, 14 știri negative față de 1 știre pozitivă. Televiziunile sunt deținute de corporații mari sau, în unele cazuri, sunt controlate de serviciile secrete sau de partide. Știrile sunt făcute și selectate pentru ca să obțină maxim de atenție pentru reclamele diverselor produse, servicii sau ... ideologii.

Aici stă toată înșelarea cu televiziunea. Nimeni nu se gândește la adevărata educare a oamenilor, la binele lor, la a crea o lume mai bună.

Specialiștii în marketing au observat că atunci când omul vede știri negative (dezastre, crize, accidente, crime, violuri etc.) creierul este foarte atras și-l face pe om să privească la televizor ca și cum ar fi hipnotizat.

Acest sistem este conceput special pentru a produce bani și a fi profitabil, nu pentru ca să ne ajute pe noi. În realitate există 1.000 de lucruri pozitive față de 1 lucru negativ.

O poveste foarte frumoasă și plină de învățăminte despre cum funcționează acest sistem și cum ne lăsăm prostiți de el, este următoarea:

"Să presupunem că trăim pe o insulă alături de tribul nostru format din 200 de persoane. Și principala noastră sursă de mâncare este peștele pe care îl pescuim din ocean. Să presupunem că mai există 50.000 de insule ca a noastră despre care nu știm prea multe și pe care viața se desfășoară la fel ca pe insula noastră. O dată la 10 ani, pe insula noastră apare un rechin care îi atacă pe cei care pescuiesc. Rănește grav un pescar sau poate chiar îl omoară. Timp de o săptămână, probabil, nimeni nu ar mai pescui de frică. Apoi, împinși de foame, pescarii și-ar relua pescuitul. Într-o lună totul ar reveni la normal și ar mai dura alți 10 ani până când rechinul nostru ar apărea din nou, iar tribul nostru s-ar comporta la fel. Adică după atacul rechinului, cam la o lună de zile, viața și-ar relua cursul normal și firesc pentru încă alți 10 ani."

ACUM vine partea interesantă! Să presupunem că ar veni televiziunea pe insula noastră și ar zice că ne pun televizoare pentru ca să vedem tot ceea ce se întâmplă pe toate celelalte 50.000 de insule pe care trăiesc oameni la fel ca noi. Și fiecare insulă ar avea aceeași problemă, un atac de rechin la 10 ani. Pentru că există 50.000 de insule, am vedea în fiecare zi că 2 sau 3 insule au fost atacate de rechini.

Cum ar mai trăi atunci membrii tribului? Într-o permanentă stare de frică, știind că oricând le poate veni rândul și că așa e lumea și viața, cu rechini peste tot, când – de fapt – pe insula noastră ar fi un rechin odată la 10 ani.

Asta a făcut televiziunea cu știrile negative: a creat imaginea unei lumi în care totul e frică, moarte, boală și dezastru numai pentru ca în dreapta ecranului să ruleze o reclamă care să te facă să cumperi ceva și pentru ca să apară un politician-erou-salvator care să-ți promită că până la următoarele alegeri nu va mai apare nici un "rechin" asta numai dacă îl votezi pe el.

Știrile negative mai au un scop: îți transmit mereu că faci parte dintr-o nație de criminali, hoți, proști, curvari, deșănțați, nemernici, lași – generalizând niște cazuri izolate, dar intens mediatizate.

Spuse și transmise aceste lucruri mereu, în fiecare zi, face ca populația să ajungă și să creadă că așa este. De aici și până la ideea că "nu suntem buni la nimic" și că "ne merităm soarta" nu mai este decât un pas. Ceea ce mă face să mă depărtez de ai mei, să-mi displacă acest popor, să-mi pută tot ceea ce este românesc, tradiție, valori. Și ce fac? Plec din țară pentru ca să nu mă mai identific cu acest popor. Dar dacă psihoza asta indusă se manifestă pe plan global, unde mă duc? Singurul lucru care mai rămâne este să accept situația și să trăiesc într-o teroare continuă, ce duce implicit la apariția depresiei ca fenomen colectiv și atunci când cineva ne va arăta "bucățița de zahăr", îl vom urma fără să ne punem întrebarea: "ce urmărește de fapt respectivul arătându-ne bucățița de zahăr"?

Cei care nu pot pleca, aleg deci să se "modernizeze", "europenizeze", "americanizeze" – pentru că nu vor să se identifice cu gloata. Sunt cei care sărbătoresc Halloween, dar strâmbă din nas la mărtișor. Sunt cei care trăiesc intens St. Valentine's Day, dar aleg să ignore Dragobetele. Sunt cei care pun mâna la inimă atunci când aud imnul american pe 4 Iulie, dar nu se ridică în picioare la "Deșteaptă-te, române". Unii dintre ei, cu pretenții, găsesc curcan de Crăciun și, chiar, de Sexgiving – că e de bonton. Și uite așa cumpărăm tot felul de prostii de la tradițiile morbide (dar atât de amuzante, nu-i așa?) ale altora, la lucruri care nu ne folosesc la nimic.

Există foarte multe studii care arată că oamenii speriați și cu stima de sine scăzută cumpără în prostie orice. Astfel suntem niște victime eterne, nu acționăm de frică, ne temem să ne creăm viața pe care o dorim, avem povești pline de scuze, dar nu avem rezultate. Ruperea de tradiții nu e și asta o formă de manipulare?

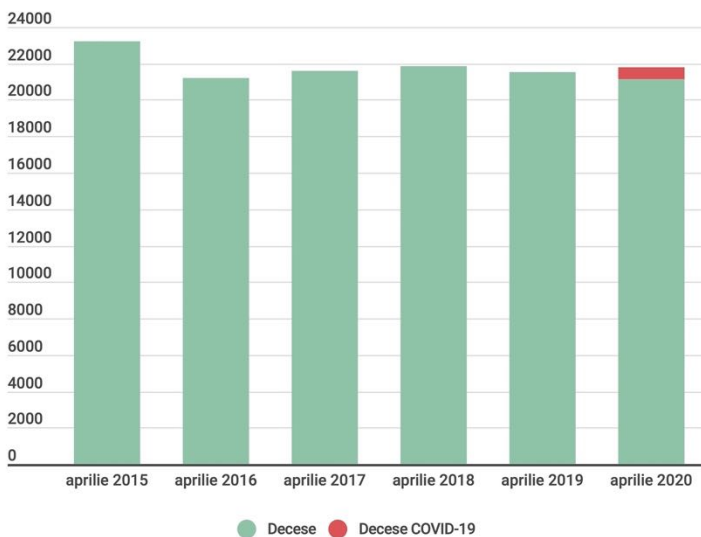
Stresul cotidian provocat de grijile induse este ceea ce ne macină zilnic și nu ne lasă să fim fericiți. Știrile și bârfa, pe lângă grijile cotidiene, sunt suficiente pentru ca să nu ne mai lase timp pentru lucrurile care contează cu adevărat în viață.

Există o teamă de eșec, însă există și o teamă de succes. Dacă ai succes, cum va schimba asta lucrurile din jurul tău? Cum se va schimba comportamentul oamenilor față de tine? Toate acestea creează teama de a avea succes. Ne facem griji pentru lucruri care nici măcar nu există sau care nu sunt sub controlul nostru direct. Împlinirea noastră ca oameni vine exact din opusul a ceea ce ne învață societatea de consum.

Cumpărăm obiecte materiale pentru ca să arătăm că avem un statut social ridicat, că arătăm provocator, că avem gene bune și că să atragem parteneri. Și 99% dintre oameni nici măcar nu își dau seama din ce cauză cumpără obiecte de care nu au neapărată nevoie.

Din păcate foarte puțini realizează că satisfacția și împlinirea noastră vin din altceva. Vin din darurile noastre naturale, din dezvoltarea abilităților noastre care ne fac unici în lume, din sentimentul că realizăm ceva valoros în viață, din legături și prietenii puternice, din relații care durează pentru totdeauna, din forma fizică și din sănătate, din a oferi iubire necondiționată, din a educa copii, tineri și chiar adulți, din a crea valoare pentru alți oameni, din a face artă, din a crea, din a tinde mereu spre dezvoltarea personală continuă și evoluția noastră spirituală.

Te-ai născut cu tot ceea ce ai nevoie pentru a fi o persoană extraordinară. Suntem ajutați de Univers în a ne păstra statutul de ființe Divine, asta până când apare "bucățița de zahăr". De noi depinde dacă urmăm pe cel care ne-o arată, sau ne continuăm drumul nostru.

Sursa: Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date

Apariția panicii la nivel mondial generată de existența Corona virus, nu este altceva decât un ultim exemplu de manipulare.

Nimeni nu tăgăduie existența lui, dar nu e altceva decât o altă varietate de gripă sezonieră. Numărul mare de morți de Covid în 2020 este o făcătură. Au fost puși la un loc toți morții, deoarece au fost interzise autopsiile, asta ca să nu se poată ști incidența Covid 19 în rândul deceselor.

INS ne spune clar că incidența cauzelor de deces din cauza

Covid 19, în aprilie 2020 a fost nesemnificativă în raport cu decesele cauzate de alte cauze. Atunci de unde au scos politicienii această panică pandemică? Răspunsul e simplu: din dorința ca masele să accepte de bună voie bucățița de zahăr, pregătită odată cu trâmbițarea pandemiei, vaccinarea.

Această statistică era greu de combătut, de aceea s-a apelat la măsuri acoperitoare ale manipulării:

- interzicerea autopsiilor
- instituirea unei entități unice de comunicare (Grupul de Comunicare Strategică)
- racolarea unor specialiști trădători ai profesiilor lor, precum și a pseudo specialiștilor
- implementarea unor restricții dragonice, restricții ce îngrădesc libertățile omului

Să vedem acum ce efect au avut aceste pseudo măsuri.

- Interzicerea autopsiilor era necesară pentru a nu exista date care să combată datele oficiale.

- Grupul de Comunicare Strategică, entitate unică de comunicare nici până în acest moment nu se știe din cine e format. Se bănuiește că nu ar fi format din specialiști, fiind o entitate eminentă politică, care avansează cifre din pix, funcție de dorința politicului, deci a manipulatorilor de pe scara a 2-a ierarhică.

- Racolarea de specialiști și pseudo specialiști e clară. Figuri eminente, până mai ieri, ai medicinei au acceptat postura de prostituați pe frontul manipulării, pentru avantaje efemere.

- Implementarea unor restricții dragonice, ne bazate pe studii științifice, au dus la crearea unei panici globale, care inevitabil v-a duce la forme severe de depresie colectivă și implicit la supunere liber consimțită la vederea "bucățiții de zahăr", care în cazul în speță este "vaccinul", care curios, a fost creat odată cu instaurarea panicii pandemice.

"Pandemia a avut efect seismic asupra sănătății mintale a oamenilor. Este un lucru definitiv și care nu poate fi pus doar pe seama măsurilor restrictive, deși acestea au jucat un rol important. Vorbim de deplasarea limitată la nivel transnațional, de pierderea locului de muncă, de boala oamenilor apropiați, toate acestea au creat trauma. Ingredientele traumei colective sunt acolo", a explicat la Digi24 psihiatrul Gabriel Diaconu.

Deci efectele manipulării nu se referă doar la stabilirea ca far de referință "bucățița de zahăr", ci grave implicații asupra sănătății mentale ale populației, ceea ce duce implicit la slăbirea sistemului imunitar, deci la slăbirea apărării împotriva agenților patologici externi.

Arta de a manipula

Persoanele manipuloare au un master în arta înșelăciunii. Ele pot părea respectabile și sincere, dar de cele mai multe ori aceasta este doar o fațadă, o masca. Aceștia știu foarte bine să se folosească de această mască pentru a te atrage și de a te prinde într-o relație înainte de a-și arăta adevărata față.

Pentru persoanele de acest gen, tu de fapt nici nu contezi, ești doar un obiect, o unealtă sau o mașină care le facilitează obținerea controlului. Aceștia au mai multe moduri de a face acest lucru. Sunt foarte atenți la ceea ce spuneiți și faceți și se vor folosi întotdeauna de aceste lucruri pentru a vă manipula. Vor încerca întotdeauna să te facă să te simți inferior lor, să te adâncească în confuzie, poate chiar să te facă să te simți ca și cum tu ești nebun. Distorsionează adevărul și pot recurge la minciună dacă servesc scopului lor final. - Vi se pare cunoscut procedeeul? Tema Covid nu se încadrează perfect în această metodă? Suntem "neputincioși în fața unui dușman invizibil, iar ei ne protejează, arătând cât de vulnerabili suntem în fața virusului și cum "ei" se străduiesc din răspuțeri să ne apere, instaurând restricții pe cât de cretine, pe atât de inutile ... și noi ... ascultăm cumiți în speranța că ne va arăta bucățița iluzorie de zahăr.

Persoanele manipulative pot juca cu brio rolul victimelor, făcându-vă pe voi să păreți cei ce au creat problema pe care de fapt ei au început-o și nu își vor asuma responsabilitatea NICIODATA! - Recunoșteți metoda.

Poporul e vinovat de răspândirea virusului deoarece nu poartă mască până sub ochi, nu respectă imbecila măsură de distanțare așa zis "socială", fac nunți și botezuri, deci socializarea a devenit un moft la care au dreptul doar cei din vârful ierarhiei sociale, concret politicienii.

Manipulatorii pot fi pasivi, agresivi sau drăguți, trecând de la o stare la alta în aceeași jumătate de oră. De ce? Pentru a vă face nesiguri pe voi, și niciodată să nu puteți fi siguri de starea acelei persoane. Niciodată nu veți ști dacă este bine sau rău pentru că ei sunt maeștrii în arta disimulării. Vi se pare cunoscut acest mod de comunicare? Cât de ușor de manipulat este un popor confuz?

De multe ori te fac defensiv. Ei pot fi, de asemenea, extrem de agresivi și vicioși, recurgând la atacuri și critici personale, înverșunați în căutarea de a obține ceea ce doresc. Au o plăcere ascunsă pentru chin și tortură, amenință și nu te vor lăsa până nu te văd la pământ fizic sau moral. Doar pentru ca ei să își atingă scopul.

Oamenii manipulativi nu au o perspectivă asupra modului în care îi angrenează în discuții pe ceilalți și creează anumite scenarii, sau cred cu adevărat că modul lor de a trata o situație este singura cale, deoarece înseamnă că nevoile lor sunt îndeplinite, și asta contează. În cele din urmă, toate situațiile și relațiile cu alte persoane nu contează!

Oamenii manipulativi nu înțeleg conceptul de limite. Ei sunt nelimitați în căutarea a ceea ce doresc și au puțină atenție pentru cei răniți de-a lungul drumului parcurs împreună. Ei nu înțeleg ce înseamnă spațiul personal și identitar sau, dacă înțeleg, oricum nu le pasă.

Un manipulator evită responsabilitățile pentru propriul său comportament, dând vina pe alții pentru că îl provoacă. O persoană manipuloare nu vede nimic în neregulă cu refuzul de a-și asuma responsabilitatea pentru acțiunile lor, chiar dacă te obligă să-ți asumi tu responsabilitatea. În cele din urmă, ei pot încerca să vă aducă în situația să vă asumați voi responsabilitatea pentru satisfacerea nevoilor lor, fără a lăsa loc pentru îndeplinirea nevoilor voastre.

Persoanele manipuloare se preocupă de sensibilitatea ta emoțională și, în special, de conștiință. Ei știu că au șanse bune de a te implica într-o relație, pentru că ești un om cu sentimente, o persoană binevoitoare și, care dorești să ajuți. Ei pot să vă aprecieze bunătatea la început, adesea vă laudă pentru persoana minunată care sunteți, dar, în timp, lauda acestor calități va fi minimizată pentru că sunteți folosiți în slujba cuiva care chiar nu dă doi bani pe voi ca și persoană ci doar pe ceea ce poți să faci doar pentru el.

Dacă stăm să analizăm la rece comportamentul celor care vremelnic conduc țara, veți identifica absolut toate caracteristicile unei manipulări perfect construite și conduse. Covidul e doar un pretext fabricat de cei ce vor să pună stăpânire pe întregul glob, asta în doar beneficiul lor de gașcă.

Toți cei care acum au sărit în barca lor pentru a le asigura veridicitatea spuselor, toți acești pasageri într-o barcă fără mateloți, doar cu un căpitan, în momentul în care nu vor mai avea nevoie de ei, îi vor arunca, fără milă, peste bord într-o apă în care îi vor aștepta rechinii.

Asta e și va fi soarta tuturor celor care au contribuit și încă mai contribuie la această manipulare la nivel global. Din păcate se pare că au reușit în proporție de 90% să își atingă scopul. Văd îmbulzeala la vaccinări, la purtarea în aer liber a măștii, la starea de desocializare impusă și respectată de foarte mulți oameni. E trist, dar adevărat. Atunci când se vor trezi, va fi prea târziu pentru mulți dintre aceștia.

Dezrobirea din ghearele manipulării

Unul dintre modurile folosite de pătura care se dorește a fi conducătoare este "gândirea magică": adică, dacă ți-e frică de o anumită situație, universul va face cumva să te pună în exact acea situație.

Alt mod de a explica zicala "de ce ți-e frică, de aia nu scapi" are legătură cu conceptul psihologic "profeția auto-împlinită", care doar pare ceva magic, dar se explică obiectiv prin faptul că ceea ce credem ne influențează acțiunile și asta ne conduce către ceea ce am gândit că se va întâmpla.

De exemplu, dacă se anunță disponibilizări în firma în care lucrezi și ești convins că tu vei fi unul dintre angajații care vor fi concediați, vei deveni anxios, nu te vei putea concentra și vei face multe greșeli, iar asta poate conduce la concedierea ta, deși inițial conducerea nu te avea în vizor. Prin urmare, predicția falsă se împlinește.

Îți propun un alt mod de a interpreta această zicală, inspirat din Terapia prin Acceptare și Angajament, al treilea val al Terapiilor Cognitiv-Comportamentale. "De ce îți e frică, de aia nu scapi" poate fi asociat cu evitarea experiențială. În cele ce urmează, voi analiza zicala prin prisma acestui concept.

Imaginează-ți că ai de susținut o prelegere în fața unui public numeros. Ți-e frică să nu o dai în bară. Un anumit nivel de anxietate în astfel de situații este normal și este indicat să îl acceptăm. Am putea să avem disponibilitatea de a simți anxietatea și am

putea să ne susținem prelegerea, chiar dacă anxietatea noastră stă pe un scaun în juriu. Luăm la cunoștință prezența ei și ne îndreptăm atenția spre restul participanților.

Însă, se întâmplă uneori ca mintea noastră să ne atragă în tot felul de capcane. Începem să ne agravăm nivelul funcțional de anxietate, prin gânduri precum "Dacă nu scap de anxietatea asta,

o să mă fac de rușine”, “Dacă nu reușesc să reprim ceea ce simt, voi îngheța și toată lumea va asista la umilirea mea”. De asemenea, unii oameni pot deveni hiper-atenți la senzațiile fizice din corp – bătăile inimii, golul din stomac, transpirația, încordarea musculară – și începem să credem că vom avea un atac de cord dacă aceste senzații nu vor dispărea.

În imaginea de mai sus se poate vedea clar cum gândul crează emoții ce duc la modificări de comportament. Comportamentul poate genera emoții ce vor duce inevitabil la gânduri ce vor influența comportamentul. Putem vorbi de un cerc vicios, caracteristică ce stă la baza manipulării prin frică. E suficient ca să fim bombardați cu știri alarmiste, acestea generează emoții negative de stres și panică. Odată create emoțiile, acestea duc la crearea unor gânduri care, pe de o parte duc la modificări de comportament, dar pe de altă parte amplifică emoțiile generatoare, și ciclul se reia. Într-o asemenea stare, individul devine confuz, își pierde libertatea ca individ și se predă cu arme și bagaje în brațele celui care, la momentul oportun, scoate din buzunar miraculoasa bucățică de zahăr. Nu e așa că e ușor să manipulezi? Nu e așa că e ușor să îngenunchezi masele? Nu e așa că e ușor să blochezi funcționalitatea liberului nostru arbitru?

O modalitate de a depăși o astfel de situație constă în demontarea și restructurarea credințelor noastre iraționale, ceea ce nu va elimina neapărat emoțiile negative, dar va conduce la emoții negative funcționale, normale în raport situația anxioasă. O astfel de strategie este specifică terapiei cognitiv-comportamentale. Dar, această strategie este tot o formă de control și este posibil să nu funcționeze de fiecare dată sau este posibil să fie nevoie de mai mult de atât pentru a face față fricii de moarte.

“Controlul este problema, nu soluția”, ne spune Terapia prin Acceptare și Angajament. De câte ori încercăm să controlăm experiențele interne neplăcute sau dureroase – adică să suprimăm un gând sau o emoție, să ne abatem atenția de la ele prin tot felul de activități sau să le amortim prin consum de substanțe – nu facem decât să le amplificăm puterea.

A încerca să nu te gândești la ceva anume, să nu simți ceva anume, evocă tocmai acel conținut. Pentru a înțelege mai bine asta, experimentul lui Wegner este util. Îți propun să-l faci și tu chiar acum: timp de 60 de secunde te poți gândi la orice, dar în niciun caz nu te gândi la un urs alb. De câte ori ți-a venit în minte imaginea unui urs alb? Participanții cărora li s-a sugerat să reprime gândul, s-au gândit la un urs alb de două ori mai des decât cei cărora nu li s-a sugerat să suprimă gândul.

Am fost învățați să evităm experiențele interne dureroase. Încercăm să le controlăm crezând că asta va funcționa la fel cum funcționează pentru lucrurile din exteriorul nostru. Nu facem decât să hrănim astfel de stări interne neplăcute.

Pe termen scurt, evitarea experiențială ne poate ajuta să ne reglăm stările interne neplăcute, dar pe termen lung eșuează sau chiar înrăutățește lucrurile. Și astfel “de ce ți-e frică, de aia nu scapi” devine realitate.

Soluția este acceptarea sau disponibilitatea de a simți anumite stări neplăcute. După cum spuneam mai sus, emoțiile negative pot fi funcționale și este indicat să avem disponibilitatea de a le simți; nu trebuie să ne fie frică de ele. În caz contrar, se pot

transforma în emoții negative disfuncționale, care duc la comportamente de evitare sau la comportamente (auto)distructive.

Acceptarea este diferită de toleranță și de resemnare. A accepta înseamnă: a lua lucrurile în totalitatea lor așa cum sunt, în momentul prezent, fără a te feri de ele; a adopta o postură blândă și iubitoare față de tine însuși, față de istoria ta, de programările existente în mintea ta, ca și când ai ține în mână un obiect fragil și l-ai contempla îndeaproape cu obiectivitate; a observa faptul că în tine încap toate experiențele, la fel cum pe cer încap orice nor, iar în ocean orice val.

Este important să avem disponibilitatea de a acționa în prezența acestor gânduri și emoții negative, dacă vrem să nu trăim o viață plină de constrângeri. Terapia prin Acceptare și Angajament ne învață să avem disponibilitatea de a accepta disconfortul pe care nu îl putem evita, de a ne detașa de gândurile noastre care nu ne definesc în totalitate și de a merge mai departe acționând ghidați de valorile personale.

Dacă consultăm dictionarul termenul “manipulare” se refera la “a influența prin diverse mijloace modul de a gândi și de a acționa al unei persoane sau al unei colectivități”.

Dacă ți-ai dat seama că ești manipulat te felicit! Conștientizarea este primul pas în a realiza orice schimbare.

Manipularea emoțională funcționează doar dacă tu accepți sau te lași manipulat. O relație implică două părți, când cealaltă persoană încearcă să te manipuleze își face partea lui însă tu ești responsabil de modul în care îi răspunzi. Întotdeauna ai de ales chiar dacă pentru moment ți se pare că nu găsești soluția.

Din experiența mea am observat că atunci când m-am lăsat manipulat, principalul motiv a fost o frică de-a mea nerezolvată. Da, a fost dureros să accept acest lucru dar când începi să lucrezi cu tine, să te cunoști, autominciuna nu mai funcționează.

De exemplu, anul acesta voi merge pentru a 5-a oară pe Camino. Deja am făcut traseul și am stabilit etapele de parcurs zilnice. Dar am avut o perioadă la sfârșitul anului trecut în care eram pe punctul de a depune armele. Știrile în avalanșă legate de infectări, decese, contaminări m-au adus în situația să încep să cred faptul că ceea ce vedeam la tv este adevărat. Mă cuprinsese o stare de deprimare similară cu “zăcutul” în urma unei boli neidentificate. Cum, să nu pot merge pe Camino? Dar poate e mai bine așa. Ajunsesem să nu mai pot scrie nici jurnalul de pe Camino de anul trecut. Era un fel de lehamite, de tragere de timp nejustificată. Lucrurile păreau să degenereze într-o abandonare totală a unui vis. Într-o zi mi-a căzut în mână, de fapt îmi căzuse intenționat în mână, cartea lui Dr. Wayne Dyer intitulată “Ești ceea ce gândești”. De ce spun că mi-a căzut în mână intenționat, deoarece căutam în bibliotecă o altă carte legată de fizica cuantică, și fără să vreau am fost nevoit să scot o carte alăturată pentru a putea scoate din raft cartea dorită. Când să o pun la loc mi-am aruncat instinctiv privirea peste ea. Era cartea “Ești ceea ce gândești”. Atunci am realizat că Universul mi-a trimis un semnal la momentul potrivit. Semnalul era “ești ceea ce gândești”. O citisem cam cu 2 ani înainte, dar titlul m-a readus la realitate. Da, eram pe punctul de a mă lăsa manipulat de știrile alarmiste din mass-

media și de atitudinea oamenilor din jurul meu. Da, "ești ceea ce gândești", deci tu ai atributul să decizi asupra libertății tale ca individ. Am mulțumit Universului pentru atenționare și m-am apucat de treabă. Acum tot planul e pus la punct, voi pleca pe 5 august și mă voi întoarce pe 25 august. Așa am fost pe punctul de a cădea în plasa manipulatorilor care de fapt nu fac altceva decât să execute conștient ordinarile celor care îi controlează. Mai mult de atât, am și un plan B în cazul în care nu pot ajunge la Oviedo cu avionul, voi ajunge cu autobuzul din București. E drept că în loc de 6 ore, voi folosi 56 de ore, dar voi merge pe Camino și anul acesta.

Eu nu acuz OMS-ul de implicare, ei nu sunt altceva decât un ONG privat care dansează așa cum cântă cei care îi finanțează. Ei nu sunt altceva decât niște trepăduși ce joacă pe o melodie scrisă de alții.

Cu ani în urmă locuiam în Danemarca și lucram la o firmă privată care producea calculatoare pentru mașini agricole, ca director de producție. Deși în majoritatea cazurilor îmi dădeam seama că sunt manipulat aveam gânduri de tipul "nu sunt suficient de bun, de puternic, etc", "nu merit mai mult...", "nu pot să refuz" sau "mai bine să treacă de la mine..." și frustrarea era tot mai mare. Veneam acasă de la servicii din ce în ce mai abătut. De fapt în spate se ascundea chiar lipsa iubirii de sine. Da, chiar este nevoie să stai de vorba cu tine și să clarifici ce ți se întâmplă cu adevărat, deoarece în caz contrar manipularea își face încet, încet locul și te trezești că abandonezi însăși propria existență.

Așa se întâmplă și acum. Manipulatorii și-au propus să ne aducă în starea de roboți necuvântători care să executăm ordinele fără să crâcnim. V-am descris două episoade din viața mea, trăite pe propria piele, episoade care erau foarte aproape să își atingă scopul. De aceea **amintitivă că sunteți ceea ce gândiți**.

Ca și exercițiu vă propun să vă răspundeți sincer la următoarele întrebări?

- Ce câștigi dacă te lași manipulat?
- Există un beneficiu ascuns de care nu ești conștient?
- Ești pregătit să clarifici o relație, sau să renunți la anumite libertăți personale din viața ta;
- Ce pierzi dacă continui să accepți manipularea?
- Cum ar fi viața ta dacă rezolvi acea situație?
- Ce metodă de manipulare folosești la rândul tău?
- Când anume ai procedat în acest fel?

Ai însă la îndemână și uneltele care te pot zmulge din ghearele manipulării

- Ce mai poți face? Observă-te zi de zi, ce reacții ai, ce gânduri, ce sentimente.
- Lucrează în fiecare zi pentru a-ți depăși diverse frici nejustificate.
- Clarifică-ți valorile tale și observă ce se întâmplă atunci când nu le respecti.
- Nu rămâne la nivelul de victimă, asumă-ți responsabilitatea pentru acea situație în care te simți manipulat și învață să spui "Nu".
- Învață să-ți aperi granițele, să te respecti pe tine, să te iubești.
- Fii ferm și nu reacționează la provocări.
- Indiferent ce spune cealaltă parte tu ești responsabil doar de viața ta, de alegerile tale și nu de acțiunile celorlalți.

- Ai curajul să îți spui punctul de vedere, repetă refuzul pe un ton identic, necrescător, fără a justifica nimic, folosind aceeași formulare în mod neagresiv, calm, răbdător.

De exemplu poți formula în tine însuși răspunsul tău așa: „Am auzit punctul vostru de vedere și în același timp eu consider că.... ceea ce îmi cereți îmi anulează unul din drepturile fundamentale ale mele, adică libertatea”, sau „Care este intenția voastră? Vreți să fiți mai expliciti în enunțarea scopurilor pentru care îmi cereți acest lucru?” sau „E un mod de a vedea lucrurile care pe mine nu mă interesează deloc, nu îmi afectează existența”; „Nu vă faceți griji, știu ce fac”, etc. Cu cât lucrezi mai mult cu tine și îți asumi răspunderea pentru viața ta încrederea ta sporește, te vei simți liber de a fii tu însuși în fiecare moment și posibilitatea de a fi manipulat scade.

Libertatea singurul tratament eficient al fricii

Care este ieșirea din starea de manipulat? Cu siguranță, alegerile pe care le vom face vor trebui luate din alt loc decât din zona fricii. Frica este cea mai distrugătoare, nocivă emoție, trăire, stare. Paralizează rațiunea, discernământul, logica, conectarea la noi și la Univers, viziunea de ansamblu și accesarea aspectelor mai înalte cu care suntem înzestrați. Îngrijorarea este însă și constructivă, putem delibera, discerne și lua decizii, acționa fără a renunța la puterea noastră proprie de gândire, raționament, decizie, claritate mentală.

Este nevoie de Vigilență și Prezență, calm, flexibilitate mentală, adaptare, încredere în noi înșine, în puterea noastră personală, în sistemul nostru natural de apărare și în capacitatea proprie de decizie. Acordarea la energii înalte, la energia iubirii, la oameni autentici ne apără de manipulare, căci manipularea este constituită din energii grosiere. Cu cât vom susține mai mult timp vibrații înalte, cu atât timp vom ieși din sfera panicii, a fricilor, de sub influența celor care ne bombardează simțurile cu o realitate falsă și teroare, ne vom susține cu curaj unii pe alții, ne vom oferi înțelegere și sprijin, apărându-ne drepturile omenești și legale, iar realitatea va fi una conformă trăirilor, aspirațiilor, manifestărilor noastre. Un moment decisiv. **Este timpul Curajului.**

Este nevoie de informare din mult mai multe surse decât tv, ziare, media cumpărată pe bani grei de către manipulatori, adică de cei mai vocali impresari ai vedetei anului 2020, Covid 19. Creatorii de panică, și echipa lor de PR, marketing, purtătorii de cuvânt, creatorii de imagine, promovare, propagandiștii, prostituții din sistemul de stat, turnătorii, lingăii, moluștele, ..o caracatiță cu brațe în spitale, guvern, executiv, parlament, justiție, ministere, poliție vor căuta încontinuu să livreze masele ceea ce li s-a ordonat să livreze, indiferent de ceea ce afectează masele. Masele sunt un obiect fără sentimente, fără drepturi, fără discernământ. Cum mai poți crede că acest sistem îți vrea binele, că știe problemele tale, că poate să te apere? Nu am învățat nimic din ultimii 30 de ani, în cazul asta.

Suntem mult mai înzestrați de la natura cu abilități, capacități fizice, psihice, mentale decât suntem lăsați să credem. Natura ne-a creat după un model divin. Avem sistem

imunitar, de apărare, protecție, special creat să lupte cu tot felul de carcalaci, care ne populează organismul și mediul, asta de când e lumea.

Această gripă are o rată de mortalitate foarte scăzută, asta fiind realitatea, nu cifrele scoase din pix care ni se servesc zilnic. Rata recuperărilor este extrem de ridicată, ceea ce ne arată că sistemul nostru imunitar funcționează. Există tratamente, unele foarte ieftine, scoase din uz și de pe piață, interzise, renegate, în ciuda rezultatelor excelente obținute, pentru că acestea le scad profiturile companiilor farmaceutice.

Intubarea e dovedită contraindicată (vezi Italia), aceasta este o informație ținută la secret deoarece este "neproductivă" intereselor lor. Da, se moare datorită diverselor afecțiuni, iar în cazuri speciale și din cauza covidului. Dar la fel se moare în număr mult mai mare de multe alte boli, nedeclarate epidemii sau pandemii. Boli ignorate și parcă dispărute odată cu apariția carcalacului 2020.

Se preferă panică și traiul în condiții din ce în ce mai restrictive. Ne lăsăm vânați pe stradă, umiliți, decăzuți din drepturile noastre fundamentale. Se vede și se anunță a fi doar vârful icebergului. Refuzăm să vedem evidențele. Trăim sub imperiul intimidării, ușor sugestionabili, sub hipnoza indusă mediatic de minți geniale, cunoscătoare în manevrarea și manipularea minții și firii umane. Și ne lăsăm modelați precum o plastilină, devenind o masă de manevră amorfă, lipsită de conștiință de sine, încredere în potențialul ei. Obedienți de teama pedepselor aplicate ilegal, nu neapărat încredințați de corectitudinea măsurii și de gradul lor de prevenție acceptăm cu entuziasm să le delegăm lor libertatea de a exista. Poziția de ghiocel nu ni se potrivește deloc, dar mulți o acceptă.

Frica este răspândită uniform, insistent, vocal, crescător, amplificată pe toate căile. Reacția majoritară este cea pronosticată de psihologii păpușari. Suntem ușor predictibili și ni s-a închis repede gura. La propriu. Ni s-a eliminat dreptul la respirație. Ne simțim vinovați că respirăm fără mască, ne privim suspicioși, discuțiile și conversațiile se învârt în jurul măștii. Ne reducem mintal, încetul cu încetul, la fel și emoțional. Ne chircim, stafidim, ne lipsim de Lumina și Căldura umană, atât de necesare dezvoltării și evoluției noastre.

Clar, este multă psihologie dar probabil și multă magie...neagră, din păcate. Repetarea abuzivă a termenilor și sintagmelor de "responsabilitate socială", "responsabili", "eroi", "protejează-i pe ceilalți" și altele asemenea s-au impregnat în mințile oamenilor, deturnând sensurile lor de bază în direcția dorită de maștrii psihologi-sociologi-propagandiști.

Dominația tiranică a unui sistem opresiv, absurdul, măsurile odioase, genocidul sub alte forme decât cele știute, se instalează deja confortabil. Totul sub pretextul, sub masca măsurilor de protecție și evident, "spre binele nostru". Rezultatele măsurilor impuse cu forța nu au dus nicidecum la îmbunătățirea situației, indiferent cât de corecți și "responsabili" au fost oamenii. Din contră, iar de imunitatea de turmă nu vrea nimeni să audă, deocamdată, cu toate că s-au făcut cozi la vaccinare, fără să se accepte și tratamente, tratamente care le strică afacerile, afaceri ce sporesc bogăția unora, în timp ce masele nu sunt altceva decât niște numere în statistici. Și tot nouă ni se impută așa-zisa nereușită, tot noi suntem VINOVAȚI, iresponsabili, asmuțiți unul împotriva celuilalt. Indiferent cât de ascultători am fost și vom fi, cifrele

tot au urcat și vor urca, funcție de interesul manipulatorilor. Ei știu deja dinainte evoluția, cu platouri și cocoașe, valuri și alte drăcovenii scornite de minți bolnave și alterate neurologic.

Indiferent dacă vom purta măști și în somn, "infectările" tot vor crește, deoarece pixul e în mâna lor. Nu mortalitatea datorată acestei găselnițe va deveni sursa de "infecție" mediatică, ci, vezi doamne, infectările sunt cele de care ei vor să ne ferească în imensa lor mărinimie. Scenariul a fost demult scris iar acum doar se pune în scenă piesa de teatru, sub regia unor scelerați. Să nu uităm că Bill Gates a prevăzută încă din 2015 apariția Covid 19, iar acum ne anunță că acesta a fost floare la ureche, dar să fim pregătiți de unul mai periculos. De unde știa el de Covid 19 în 2015? Oare ce ni se ascunde? Cine este unul din cei mai mari contribuabili ai OMS decât Gates? Din ce considerente Gates a finanțat dezvoltarea vaccinului? Din grijă nemărginită pentru oameni, sau doar din faptul că a spus singur că populația planetei e prea mare și bietul Gates se sufocă în resortul lui din Zanzibar?

Chiar dacă sunt nenumărate dovezi clare ale planificării, premeditării mascaradei, oamenii preferă să trăiască conform scenariului odios impus cu forța, sub amenințare, stres, teroare, călcați în picioare, asistând la distrugerea progresivă a economiei și a multor oameni sub aspect financiar, psihic, cu credința în "Adevărul" regurgitat de toți nătângii și penalii dovediți, prezentați drept singurele "surse sigure".

Respingând totuși evidențele venite din partea unor experți, doctori practicieni, specialiști în diverse domenii, biologi, neurologi, imunologi, etc, etc din toată lumea, independenți, necompromiși, cu rezultate fantastice în domeniile lor de expertiză, manipulatorii continuă să amputeze libertatea cu care am fost dotați de către Creator. Aceștia ne dovedesc și ne prezintă o realitate total diferită de cea "plantată" în mințile noastre.

Nu se mai face distincția dintre valoare și non-valoare. Cum să îl crezi pe Arafat, Tataru și Rafila în defavoarea unor medici cu renume în expertiză și rezultate? Cum să te oferi pe tine și pe copiii tăi pe tavă, unor instituții conduse de aceste creaturi dereglate, care nu au nicio legătură cu umanitatea și binele ei? Cum să acceptăm de facto niște cifre oferite de o singură autoritate care manevrează statistica după bunul plac, fără posibilitatea verificării ei din alte surse? Se accelerează cursa renunțării la drepturi și libertăți. Măsurile represive sunt cerute aprig și cu disperare de un uriaș număr de...oameni... Cum dragi prieteni, ați renunțat atât de ușor la libertatea cu care ați fost dotați odată cu Creația. Care e atunci diferența dintre voi și o turmă de oi?

Dragi prieteni, a venit vremea să vă treziți din starea în care v-a adus manipulatorii, a venit vremea să fiți ceea ce gândiți, nu ceea ce gândesc alții în numele vostru.

Dragi prieteni, recâștigați-vă libertatea, recâștigați-vă dreptul de a trăi liberi, demascați manipularea și doar atunci vă veți întoarce la o viață normală.

Succes!